

Les restes posades enguany al descobert han evidenciat la importància del jaciment del Roser-Mujal. Es tracta d'un excepcional testimoni de l'empremta romana a la nostra comarca, el ressò del qual s'estén més enllà del propi municipi de Calella.

És un exemple de vil·la romana del segle I dC, en un moment en què l'explotació vitivinícola era el motor econòmic d'una àrea puixant del mediterrani occidental. Així doncs es conreava la vinya, que s'envasava en àmfores fabricades en la mateixa unitat d'explotació i que al seu torn s'exportava a altres llocs de l'imperi romà. A la comarca del Maresme es coneixen diversos exemples d'aquestes explotacions i se'n conserven molt pocs. Tanmateix, el que fa únic aquest jaciment és l'estat de conservació de les estances recuperades amb la nova excavació. A tot Catalunya, comptem amb escassos exemples amb tant excel·lent estat de preservació.

És per això que el Centre d'Estudis d'Arqueologia de Mataró i el Grup d'Història del Casal, conjuntament, adrecem aquest escrit per a què les autoritats prenguin consciència que el projecte de conservació i adequació sigui ben respectuós i dignifiqui les estructures descobertes, fent possible que el jaciment tingui la projecció que mereix.

Malauradament l'adequada conservació i protecció de jaciments de la comarca no ha estat massa exemplar en temps pretèrits. Recordem alguns dels jaciments que, malgrat la seva importància i interès, han estat destruïts, atropellats o menystinguts. Un cas va ser el de les termes romanes d'Illuro (Mataró) que varen ser destruïdes l'any 1968 per poder implantar un mercat municipal que finalment al cap d'uns anys va ser enderrocat sense acomplir els usos inicialment projectats. Altra exemple va ser la dissort que va patir la masia de Torre Llauder de Mataró, que va ser enderrocada el 1970. Aquesta desfeta va estar lligada a un procés de reurbanització de la zona que afectà la vil·la romana ubicada en el seu subsol i que va suposar la pèrdua d'una part de la vil·la. Un altra succés infortunat va ser el que afectà a la vil·la romana del Sant Crist a Cabriels ja que, amb la construcció de l'autopista Mataró-Barcelona a l'any 1968, aquest jaciment va quedar destruït. A Calella, això, no pot tornar a succeir.

El jaciment del Roser-Mujal representa una fita més que s'estén en tot l'antic territori de la Laietània. Es troba lligat amb altres exemples que contenen l'essència de les explotacions agràries vinícoles d'aquest territori romà de l'Alt Imperi i que s'han anat recuperant en tot el territori Laietà. És destacable el jaciment de la Cella vinària de Vallmora a Teià que marca una fita indispensable per a conèixer en el seu centre d'interpretació el desenvolupament d'un procés productiu d'èxit econòmic-social en tota la seva extensió. Aquest jaciment es complementa amb una altra vil·la romana de grans dimensions, la vil·la romana de Can Ferrerons a Premià de Mar, així com també, amb la vil·la romana de Sentromà a Tiana. El jaciment del Roser-Mujal, per la seva pròpia entitat, acabaria d'arrodonir la comprensió d'aquest important engranatge econòmic que l'imperi romà va implementar en el nostre territori.

Els exemples dels jaciments de Sentromà a Tiana, la cella vinària de Teià i la vil·la de Can Ferrerons a Premià de Mar, també ens serveixen de model, com a jaciments preservats i a l'hora dignificats per a permetre que generacions futures puguin gaudir d'unes estructures que ens han arribat tant ben conservades avui dia.

Així doncs, és important encarar una recuperació, conservació i agençament de les restes del Roser-Mujal que permetin que les restes siguin visitables i enteses pel públic i, que lligats amb els altres jaciments de similars característiques de la comarca, com són els jaciments de Sentromà, Vallmora i de Can Ferrerons, conformin un conjunt indestruïble, genuí i de qualitat a l'abast de la ciutadania i que projecta una òptima visió de conjunt d'una activitat socio-econòmica pròpia del món romà.

Les entitats signants demanem que en el projecte de conservació del jaciment es contemplin les següents consideracions, en primer lloc, que les obres de conservació siguin el màxim de

respectuoses amb les restes trobades, atès que aquest jaciment està declarat Bé Cultural d'Interès Local segons els criteris que estableix la Llei de Patrimoni; a més, que està en tràmit la petició per a què sigui declarat Bé Cultural d'Interès Nacional per la qual cosa és necessari que les obres de conservació siguin el suficientment curoses per a què obtingui aquesta màxima categoria de protecció legal; en segon lloc, que la museïtzació del jaciment permeti entendre de forma didàctica el seu sentit i la seva funcionalitat; i finalment, que aquest projecte es pugui relacionar amb altres jaciments d'interès que permeten obtenir una visió de conjunt de l'abast del patrimoni arqueològic comarcal.

Esperem que la proposta tiri endavant, perquè així guanyarà Calella, guanyarà el Maresme i el seu patrimoni cultural.

Mataró, 17 de setembre de 2021

GRUP D'HISTÒRIA DEL CASAL DE MATARÓ i CENTRE D'ESTUDIS D'ARQUEOLOGIA I HISTÒRIA DE MATARÓ.